

تولید لباس ورزشی با «نخ خنک کننده»

ایده‌های تاثیرگذار معمولا از زندگی روزمره گرفته می‌شود؛ مانند ایده لباس ورزشی هوشمند. ایده‌ای که پژوهشگران در ایران به آن رسیده‌اند. آن‌ها نخ پلی‌آمید را با خاصیت خنک‌کننده تولید کردند که با اعطای تاییدیه نانومقیاس از این محصول برای تولید لباس ورزشی استفاده می‌شود. نخ‌های پلی‌آمید ۶ (نایلون) ضد میکروب حاوی نانوذرات نقره هستند. این گروه تحقیقاتی در سال گذشته محصول جدیدی با نام تجاری COOLTEX به بازار عرضه کرده که نوعی نخ پلی‌آمید خنک‌کننده است. حال باید دید این تولیدات چقدر به درآمذزایی و موفقیت می‌انجامند.

یکشنبه ● ۲۴ بهمن ۱۳۹۵ ● شماره نود و دو

۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹

آفرینش

می‌توانیم از صفر شروع کنیم

کتیو | ۰۹

بسیار سخت بود، چون مدیریت این کار اصلا به رشته تحصیلی من ربطی نداشت ولی برایم خیلی جالب بود و همیشه به موفقیت فکر می‌کردم. تصمیم گرفتم از پرسنل خانم استفاده کنم اما چون رستوران در جاده قرار داشت با مخالفت شدید اماکن روبه‌رو شدم که اصلا مدیر و مسئول یک رستوران در جاده نمی‌تواند خانم باشد چه برسد به پرسنل آن. بایشتکار و علاقه‌ای که به مدیریت داشتم توانستم ثابت کنم یک زن هم می‌تواند مدیریت یک رستوران را به عهده بگیرد.»

مینا شیری درواقع مدیر رستورانی بین‌راهی می‌شود که همواره با چالش‌های متعددی روبه‌رو است. با این حال سعی می‌کند در کارش از زنان استفاده کند. می‌گوید: «با حضور خانم‌ها بهداشت بیشتر رعایت می‌شود و وجود آنها امنیت و آرامش به مکان می‌دهد.» این رستوران زیر نظر سازمان میراث فرهنگی گردشگری قرار دارد. او بعد از راه‌اندازی رستوران، کارش را توسعه می‌دهد و تنها به مدیریت رستوران بسنده نمی‌کند.

■ از رستوران تا تولید محصولات ارگانیک

مینا بعد از مدیریت رستوران راهش روشن شد؛ وارد شدن به دنیای کارآفرینی، او در اولین اقدامش بعد از رستوران در سال ۸۶، مشاور املاکی راه انداخت اما بعد از آن تصمیم گرفت وارد حیطه تولید صنایع دستی شود و به همین دلیل دو کارگاه نجاری برای تولید صنایع دستی راه‌اندازی کرد. رونق جهانی گردشگری و دیدگاه‌های جدید درباره این صنعت، باعث شد او در سال ۸۸ به فکر ثبت یک مجتمع خدماتی، رفاهی و اقامتی بیفتد. علاقه‌مندی به هنر، او را به تأسیس و مدیریت نگارخانه هنرهای تجسمی در سال ۹۱ تشویق کرد. آشنایی با مسائل محیط‌زیستی و احترام به طبیعت، توجه او را به راه‌اندازی مشاغلی مرتبط به این موضوع جلب کرد. به همین دلیل بود که زنبورداری و تولید عسل ارگانیک و ژله رویال برای مصارف دارویی را در دستور کارش قرار داد و آن را اجرایی کرد.

با این همه باز آرام نگرفت. تب و تابش او را بر آن داشت که ساخت و اجرای ماهی‌سرا و فروش ماهی زنده و طبخ ماهی تازه در آلاچیق‌ها را به انجام برساند و بعد از آن دیگر زمان ایجاد مکانی برای ارائه محصولات تولیدی ارگانیک برای گردشگران بود. این اقدام باعث شد نام او در زمره کارآفرینان گردشگری قرار بگیرد.

■ روزی ۱۶ ساعت کار می‌کنم

مینا شیری از سال ۸۵ می‌گوید، سالی که کارش را شروع کرد، از همان سال به‌سختی کار کرد. او پشتکار را راز موفقیتش می‌داند: «شاید هرروز مسیری حدود ۲۰۰ کیلومتر را از محل کارم تا منزل طی می‌کنم.»

او می‌گوید: «روانه به طور معمول ۱۶ ساعت کار مستمر می‌کنم و حتی تعطیلات رسمی و نوروز هم سر کار هستم.» او به گذشته نقب می‌زند، به روزهایی که هیچ سرمایه‌ای برای شروع کار نداشت: «خیلی از من می‌پرسند برای شروع کارم چقدر سرمایه داشتم؟ واقعا باید بگویم که هیچ سرمایه‌ای داشتم و تا به حال از هیچ‌گونه تسهیلات بانکی استفاده نکرده‌ام و این مجموعه را از سود کار و پس‌اندازم به دست آوردم که هنوز هم به نظر خودم دارای نواقصی است.»

این‌زن کارآفرین، یکی از مهم‌ترین دستاوردهای کارش را احترام به محیط‌زیست می‌داند. می‌گوید: «تلاش کردم در جین‌کار، هرجایی که بودم، کلیه زباله‌ها را بازیافت کنم. ظروف یک‌بار مصرف را حذف کنم و مثلا آب کشاورزی را ابتدا در ماهی‌سرا و در نهایت برای آبیاری باغ میوه ارگانیک استفاده کنم.» او کلیه ظروف رستورانش را سفالی تهیه کرده تا بتواند در زمینه تولید صنایع دستی هم موثر باشد و کمکی به هنرمندان صنایع دستی کند.

هیچ‌وقت دوست نداشتم برای کسی کار کنم. در دوران مدرسه همیشه مسئولیت خیلی از کارها را به عهده می‌گرفتم و در کل مدیر بودن را دوست داشتم

پیمودن ۲۰۰ کیلومتر در روز!

مینا شیری، کارآفرین حوزه گردشگری از تلخ و شیرین کارآفرینی می‌گوید

دوست نداشتم برای کسی کار کنم. در دوران مدرسه همیشه مسئولیت خیلی از کارها را به عهده می‌گرفتم و در کل مدیر بودن را دوست داشتم.»

با این حال، کار او زمانی شروع می‌شود که بعد از اتمام دوره دانشگاه طراحی و اجرای ساخت یک رستوران را به عهده می‌گیرد: «این کار برایم تجربه بسیار خوبی بود و بعد از اتمامش لیسانس معماری دارم و حالا یکی از کارآفرینان موفق است. او فرزند اول خانواده است و خودش می‌گوید: «از همان کودکی مستقل بودم. در دوران تحصیل شاگرد ممتاز بودم و همیشه به این فکر می‌کردم که باید در آینده شغلی داشته باشم که کاملا خاص باشد و در آن به اهداف خودم برسم.» کار کردن برای دیگران هیچ‌وقت ایده‌آل او نبوده است: «هیچ‌وقت

برچندت اوایل کار مدیریت، دوره‌ای دشوار است: «اوایل برایم

مینا شیری حالا نگارخانه‌ای تأسیس کرده که در آن هنرهای تجسمی به نمایش درمی‌آید اما این تنها اقدامات متفاوت او نیست. علاقه او به محیط‌زیست باعث شد به فکر تأسیس زنبورداری و تولید عسل ارگانیک و ژله رویال برای مصارف دارویی بیفتد و بعد هم ساخت و اجرای ماهی‌سرا و فروش ماهی زنده و طبخ ماهی تازه در آلاچیق‌ها را اجرایی کند.

چرا نمی‌توانید شغلی عالی داشته باشید؟

سخت کار کنید؟ پس موفق خواهید شد، چراکه دنیا فرصتی برای خیلی خیلی خیلی سخت کار کردن خواهد داد، اما آیا یقین دارید که قرار است در نتیجه کار سخت، وقتی همه‌قرائن و شواهد برخلاف این است، به شغلی عالی برسید؟

به چیزی فراتر از علاقه نیاز دارید و آن اشتیاق است. ممکن است به بیست موضوع علاقه داشته باشید اما فقط یکی از آنها شما را درگیر خود کند. سپس عشقی شگرف در مقایسه با همه چیزهای دیگر که جذبتان می‌کنند، پیدا کرده باشید، و این اشتیاق است. یکی شغل عالی داشت. یکی فرصت را از دست داد. اما به هر حال، بعضی از شما با وجود همه بهانه‌ها، آن را خواهید یافت، شور و شوق و اشتیاقتان را پیدا خواهید کرد، اما هنوز هم شکست خواهید خورد.

شما شکست خواهید خورد، چراکه بهانه‌های دیگری می‌تراشید: «بله، من به دنبال شغلی عالی بودم، اما برای روابط انسانی بیش از پیشرفت ارزش قائل هستم.» «می‌خواهم

دلیل اینکه هرچه دیگران بگویند «اگر می‌خواهی شغلی عالی داشته باشی، رویاها و علاقه‌ات را دنبال کن و پشتکار داشته باش.»

برخلاف آن عمل خواهی کرد؛ هرچه سخنرانی استیو جابز در مراسم فارغ‌التحصیلی دانشگاه استنفورد را بشنوید، باز هم در انتها تصمیم می‌گیرد که این کار را انجام ندهید، چرا؟

به‌درستی نمی‌دانم چرا تصمیم می‌گیرید این کار را نکنید. انجام آن کار سخت است یا شما تنبل هستید، یا اینکه نگرانید اگر علایق خود را دنبال کنید و به آنها دست نیابید احساس حماقت کنید. پس بهانه‌تراشی می‌کنید. این‌ها واقعا بهانه است. ممکن است بهانه بیابید که «رسیدن به شغل عالی برای بسیاری افراد در نتیجه خوش شانس‌ی آنها بوده» یا اینکه «افراد ویژه علایقشان را دنبال می‌کنند، آنها نبخیه و استثنائی هستند مانند استیو جابز، من باهوش و استثنائی نیستم.» در این میان نکته‌ای ظریف وجود دارد. شما می‌خواهید کار کنید؟ می‌خواهید خیلی خیلی خیلی

فاطمه علی اصغر ● روزنامه‌نگار ●

مینا شیری یکی از زنان انجمن کارآفرینان است. او تاکنون توانسته موسسه‌ها و مجموعه‌های مختلفی راه‌اندازی کند و بدین طریق بسیاری افراد را مشغول به کار کند، به‌ویژه زنان. راه‌اندازی یک رستوران نخستین تجربه او در زمینه کارآفرینی است که سرافراز آن بیرون آمد و باعث شد راه سخت برای او هموار شود. بعد از آن سعی کرد به راه‌اندازی مشاغل متعدد ورود پیدا کند. بنگاه مشاور املاک را در سال ۸۶ مدیریت و کارگاه نجاری را برای تولید صنایع دستی در سال ۸۷ راه‌اندازی کرد و مجتمع خدماتی، رفاهی و اقامتی را در سال ۸۸ به ثبت رساند. مینا شیری حالا نگارخانه‌ای تأسیس کرده که در آن هنرهای تجسمی به نمایش درمی‌آید اما این تنها اقدامات متفاوت او نیست. علاقه او به محیط‌زیست باعث شد به فکر تأسیس زنبورداری و تولید عسل ارگانیک و ژله رویال برای مصارف دارویی بیفتد و بعد هم ساخت و اجرای ماهی‌سرا و فروش ماهی زنده و طبخ ماهی تازه در آلاچیق‌ها را اجرایی کند. این زن کارآفرین که سال‌هاست در زمینه کارآفرینی گردشگری

لاری اسمیت ● ترجمه: فریا عوض‌زاده ●

اجازه دهید درباره این موضوع صحبت کنیم که چرا شما نمی‌توانید شغلی عالی داشته باشید؟ روی صحبت فقط با افرادی است که مایل اند شغلی مطلوب و عالی داشته باشند. اگر تصمیم گرفته‌اید شغلی خوب داشته باشید، شکست خواهید خورد. مشاغل خوب در حال ناپدید شدن است و افرادی که تلاش می‌کنند شغلی خوب داشته باشند شکست می‌خورند؛ اما از طرف دیگر کارهای سنگین، اضطراب‌آور، و جان‌فرسا هم وجود دارد، و در بین این دو گروه از مشاغل هیچ گروه میانه‌ای نیست. لاری اسمیت استاد اقتصاد دانشگاه واترلو کانادا است که در مدیریت کسب‌وکارهای تازه دانشجویان راهنمای بسیاری از آنها بوده. یکی از شناخته‌شده‌ترین کسب‌وکارهایی که او نقش راهنما را در آن ایفا کرده مربوط به شرکت RIM سازنده گوشی‌های هوشمند بلک‌بری است. او دانشجویان را برای یافتن شغلی که واقعا دوست دارند هدایت می‌کند.

پروفسور اسمیت درباره شکست در یافتن شغلی می‌گوید: اجازه دهید بگویم چرا محکوم به شکست هستید. نخستین

نگاه ● مهران امیری ●

کارآفرینان و ایمنی در مقابل حوادث

کارآفرینان را عموما افسردگی سخت‌کوش می‌دانیم که روحیه‌ای تلاشگر دارند و از مقابله با دشواری‌ها و مخاطرات برای رسیدن به اهداف خود ابایی ندارند. درحقیقت ذات کارآفرینی با بسیاری مخاطرات همراه است، گرچه این خطرات در حوزه مواردی نیست که جان آنان و همکارانشان را در معرض آسیب قرار دهد؛ به معنای مصون بودن آنان و فعالیت‌هایشان در مقابل خطرات و آسیب‌های شغلی نیز نیست. کسب‌وکارهای متعددی که پیرامون خود می‌بینیم با نسبت‌های متفاوت در معرض آسیب‌های شغلی قرار دارند و کارآفرینان باید برای مواجهه با این مخاطرات برنامه روشنی داشته باشند.

یکی از برترین ویژگی‌های کارآفرینان، که آنها را از بقیه متمایز می‌سازد و افق‌های گسترده‌تری را برای موفقیت در مقابلشان قرار می‌دهد، توانایی برنامه‌ریزی و پیش‌بینی مواردی است که دیگران کمتر به آنها توجه می‌کنند. این ویژگی در کنار خلاقیت و نوآوری، کارآفرینان را در مسیر رشد و موفقیت قرار می‌دهد. انتظار می‌رود کارآفرینان با تکیه بر همین ویژگی‌ها اقدامات پیشگیرانه‌ای برای شرایط بحرانی و بروز انواع بایا و مخاطرات شغلی انجام دهند.

آمادگی برای مقابله با بحران‌ها را در چند مرحله باید مورد توجه قرار داد، این مراحل شامل قبل از وقوع، در جریان وقوع بحران یا حادثه، و پس از بروز آن است. اما در این میان مهم‌ترین گام به اقدامات پیشگیرانه مربوط می‌شود. درحقیقت نخستین گام تلاش برای اجتناب از بروز خطر است. این مرحله شامل همه اقداماتی است که شرایط عملیاتی را به گونه‌ای رقم می‌زند که امکان بروز مخاطرات به حداقل ممکن برسد. تأمین تجهیزات مناسب، آموزش‌های شغلی و ایمنی، پیروی مستمر از دستورات ایمنی و... ازجمله مواردی است که شرایط قابل‌تکلیف‌ای را فراهم می‌سازد تا صاحبان و متصدیان کسب‌وکارهای مختلف را از ایمن بودن محیط و روند‌های کاری مطمئن سازد. گام بعدی مطمئن شدن از ایمن بودن شرایط در جریان فعالیت‌هاست. داشتن دستورالعمل‌ها و تجهیزات مناسب برای پرهیز از خطر لازم است، اما همچنان کافی نیست چراکه بی‌اعتنایی به شیوه‌های درست کاربرد تجهیزات بدون شک می‌تواند موجب بروز خطر و کاهش ایمنی شود.

بنا بر آنچه ذکر شد، مسئولیت اجتماعی، رسالت انسانی، و نقش آفرینی اقتصادی کارآفرینان ایجاب می‌کند به همان اندازه‌ای که درگیر پیشبرد کسب‌وکار خود هستند، در مورد ایمن‌سازی روند‌های عملیاتی نیز حساسیت به خرج دهند. توجه به ایمن‌سازی فعالیت‌ها مستلزم صرف هزینه و انرژی است، اما این نوع هزینه را باید بخشی از سرمایه‌گذاری زیربنایی هر کسب‌وکاری دانست چراکه بی‌توجهی به این بخش موجب بروز خطرات و زیان‌های بزرگی می‌شود که برخی از آنها احتمالا غیرقابل‌جبران است.

مواردی که اشاره شده‌تنها خطاب به کارآفرینان بلکه درباره صاحبان همه کسب‌وکارهاست. گرچه انتظار می‌رود افرادی که کارآفرین شناخته می‌شوند، درک روشن‌تر و حساسیت بیشتری نسبت به این موارد داشته باشند. اما تجربه‌های دردناکی مانند آنچه در هفته‌های گذشته رخ داد و حیات تعدادی از فرزندان ارزشمند کشور را با خود سوزاند، یادآوری می‌کند که توجه به ایمنی نه یک انتخاب شخصی بلکه وظیفه‌ای اجتماعی است. شاید هیچ‌کدام از افراد صاحب کسب‌وکار در ساختمان پلاسکو تهران تصور نمی‌کردند که کم‌توجهی به مسائل ایمنی تا چه حد مخاطره‌آفرین و تاثیرگذار خواهد بود. بروز این فاجعه که می‌توانست ابعادی بزرگ‌تر به خود بگیرد، چنان موجی از تأثر و نگرانی پدید آورد که بدون شک یکی از دردناک‌ترین وقایع سال‌های اخیر کشور است. اما بزرگی خسارات آن را می‌شد با اقدامات کوچک مهار کرد. درحقیقت برای پیشگیری از بروز فجاجع بزرگ عموما نیازی به اقدامات بزرگ نیست، بلکه تعدادی اقدام کوچک اما مسئولانه و در برخی موارد فراگیر، از روشن شدن آتش فجاجع بزرگ و غم‌انگیز پیشگیری می‌کند. این در حالی است که بی‌توجهی‌های اندک ما به‌مرور هیزم آتشی را فراهم می‌سازد که شعله‌های سوزانش را به جان و مال بسیاری از افراد بی‌گناه خواهد انداخت. خطر بخش جدایی‌ناپذیر زندگی ماست، مقابله با مخاطرات و یافتن راه‌های کاهش آثار آنها نیز بخش همیشگی زندگی ما بوده، اما صاحبان کسب‌وکارها و کارآفرینان را کاهش مخاطرات و ایمن‌سازی فعالیت‌ها نقش و مسئولیت بزرگی دارند.